ΝΑ ΞΑΝΑΚΑΝΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ!

ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ | Απρίλιος 2020 | Αρ.φυλλου 4

Εργασιακά,
τι είναι πιο επικίνδυνο;

Ο ιός Sars Cov2 ή ο υιός Μητσοτάκη;!

σελ.4

ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΒΑΣΗΣ ΝΤΕΛΙΒΕΡΑΔΩΝ (ΣΒΕΔΙ)

Ενημερώθηκαν εργαζόμενοι του κλάδου

σελ.3

Εξεγέρσεις σε χώρους δουλειάς και φυλακές στην εποχή καραντίνας

08-09/03 Ιταλία Εξεγέρσεις πραγματοποιούνται σε συνολικά 27 φυλακές, μια και η ιταλική κυβέρνηση αποφάσισε με αφορμή τον Covid-19, να απαγορεύσει τα επισκεπτήρια σε όλες τις φυλακές. Κατά την προσπάθεια καταστολής των εξεγέρσεων από την αστυνομία, δολοφονήθηκαν 12 έγκλειστοι.

Ιταλία Κύμα απεργιών έχει ξεσπάσει στην Ιταλία τις τελευταίες μέρες σε όλους τους ενεργούς κλάδους της παραγωγικής δραστηριότητας και των υπηρεσιών...

...συνεχίζεται σελ.3

★ Α Ν Τ Ι Σ Τ Α Σ Η ★

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ!

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους μετανάστες, πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 17 Μαρτιου, στις 18:00 το απόγευμα, εξω από την Περιφερεια Ηπείρου από την ΕΣΕ Ιωαννίνων. Παρα το κλίμα φόβου που είχε δημιουργηθει λόγω κορωνοϊού και τις απειλές Μητσοτάκη ότι «οι συναθροίσεις απαγορεύονται», συγκεντρώθηκαν 40 ατομα, παίρνωντας φυσικά όλα τα μέτρα προστασίας. Η ανατπόκριση του κόσμου ήταν εξαιρετική, ενώ μοιράστηκαν εκατοντάδες κείμενα.

Η αλληλεγγύη κι ο αγώνας, δεν υποχωρεί.

ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΠΟΛΛΟΙ ΑΓΑΠΗΣΑΝ... ΤΟΥΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΚΑΝΕΙΣ...

Η διαρκής επιδίωξη εμπορευματοποίησης ολοένα και περισσότερων παροχών στον τομέα της υγείας που προτάσσει το δόγμα του νεοφιλελευθερισμού, εκφράζεται στην ελλάδα τα τελευταία χρόνια μέσω μιας προσπάθειας περαιτέρω εδραίωσης του ιδιωτικού τομέα στην παροχή υπηρεσιών υγείας. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει την «ανάπτυξη» ενός ιδιωτικού συστήματος υγείας ανεξάρτητου από το «αναποτελεσματικό» δημόσιο. Η αναδιάρθρωση που επιχειρείται στην υγεία από το ξεκίνημα της κρίσης στοχεύει στη δόμηση μίας σχέσης μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα η οποία θα δώσει πνοή στην «οικονομία της υγείας» μέσω της μίσθωσης του ιδιωτικού τομέα από το δημόσιο για υπηρεσίες τις οποίες δεν μπορεί να παρέχει το ίδιο. Μέχρι πρότινος όμως μπορούσε. Η συστηματική υποβάθμιση της ποιότητας της περίθαλψης που παρείχε το ΕΣΥ, μέσω του ανύπαρκτου σχεδίου για πρωτοβάθμια φροντίδα, της υποστελέχωσης των νοσοκομείων, των ελλείψεων σε αναλώσιμο υλικό κ.α., εξυπηρέτησε δύο σκοπούς: α) την κατασκευή του μύθου της «αναποτελεσματικότητας» της δημόσιας διαχείρισης της υγείας με μετακύληση των ευθυνών και του κόστους στους εργαζόμενους και β) το φιγουράρισμα του ιδιωτικού τομέα ως την πλέον «αξιόπιστη» δύναμη που μπορεί να γεμίσει τα κενά που άφησε πίσω της η κρίση στην παροχή υπηρεσιών υγείας. Με το αζημίωτο βέβαια. Και δεν μιλάμε για το κόστος που οφείλει να πληρώσει ο ασθενής στον ιδιωτικό πάροχο, αλλά για τα υπέρογκα ποσά τα οποία δίνει με το φτυάρι το δημόσιο σε συμβάσεις, αποζημιώσεις, και επιχορηγήσεις προς το ιδιωτικό κεφάλαιο στα πλαίσια της «ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας».

Οι εικόνες ανά τον κόσμο από τα εθνικά συστήματα υγείας που φαίνεται να γονατίζουν μπροστά στον covid-19 κάνουν τον ιό να μοιάζει όντως με έναν πανίσχυρο «αόρατο εχθρό», όπως αρέσκονται να τον αποκαλούν οι εγχώριοι διαχειριστές της εξουσίας. Οι γεννημένοι μέσα στην αριστεία κυβερνώντες μας λοιπόν, ήρθαν στη δυσάρεστη θέση εν μέσω πανδημίας να αποκαλέσουν ήρωες και ηρωίδες και να χειροκροτήσουν τους ίδιους υγειονομικούς εργαζόμενους, που μέχρι πρότινος έκαναν το παν σε συνέχεια των #πρώτηφοράαριστερά προκατόχων τους ώστε να ελαστικοποιήσουν και να εντατικοποιήσουν ακόμα περισσότερο τις εργασιακές τους συνθήκες, μέσω της πάγιας τακτικής της υποβάθμισης.

Αντ' αυτού, ανοίγονται διάπλατα οι πόρτες για την κερδοφορία των ιδιωτικών κλινικών και εργαστηρίων με τον καλύτερο δυνατό τρόπο: τροφοδοτώντας τες δηλαδή με ζεστό κρατικό χρήμα (30 εκ. €) ως αποζημίωση για τους ελέγχους που έχουν διενεργήσει και για την φιλοξενία περιστατικών που χρήζουν ΜΕΘ (για 1.600 € την ημέρα), χωρίς ωστόσο να είναι θετικά στον covid-19. Την ίδια στιγμή τα δημόσια νοσοκομεία μένουν στον αέρα για την κάλυψη των βραχυπρόθεσμων αναγκών τους, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το Γενικό Νοσοκομείο Καστοριάς που καλεί με δημόσια ανακοίνωση τους πολίτες να το ενισχύσουν οικονομικά.

Στον ίδιο τόνο, τα μέτρα προστασίας για τους υγειονομικούς αποτελούν ακόμα μια πληγή η οποία δεν ξεφύτρωσε τώρα. Ανέκαθεν οι εργαζόμενοι/ες στα νοσοκομεία έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να ελαχιστοποιήσουν την χρήση των υλικών, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την προστασία των ασθενών, αφού γνώριζαν πως τόσο το υπουργείο όσο και αρκετές, αν όχι όλες, οι διοικήσεις παραγγέλνανε πάμφθηνα, άρα ελαττωματικά υλικά ή δε παραγγέλνανε καθόλου. Στην παρούσα συγκυρία τα μέτρα προστασίας είναι ακόμα πιο αναγκαία ενώ αν συνυπολογίσουμε και τον ήδη μεγάλο μέσο όρο ηλικίας των υγειονομικών απαιτείται η διπλάσια προστασία. Ο πραγματικός αριθμός των κρουσμάτων ωστόσο δεν είναι βέβαιος καθώς ούτε μπορούν να ξέρουν, λόγω περιορισμένων διαγνωστικών τεστ, ούτε και θέλουν να τον εξακριβώσουν/ανακοινώσουν σε αυτή την εύθραυστη γι' αυτούς κατάσταση. Φυσικά οι διοικήσεις και ο ΕΟΔΥ, που δίνει ως συστάσεις ατομικής προστασίας στο προσωπικό το συχνό πλύσιμο των χεριών και την χρήση αντισηπτικών ενδιαφέρονται να ελαχιστοποιήσουν το οικονομικό κόστος, καθώς το ανθρώπινο κόστος, δηλαδή οι εργαζόμενοι που θα νοσήσουν θα αντικατασταθούν από κατά τ' άλλα καθόλου ευπαθείς συνταξιούχους και πλήρως καταρτισμένους... εθελοντές, φοιτητές και τελειόφοιτους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει σαφές πως το επάγγελμα της γιατρού, του νοσηλευτή και κάθε εργαζόμενης στα δημόσια νοσοκομεία δεν είναι λειτούργημα, ούτε μια μυθοποιημένη λειτουργία με μεταφυσικές θεραπευτικές προεκτάσεις. Όλοι και όλες τους αποτελούν εργαζόμενους και εργαζόμενες με υπερβολικά εντατικοποιημένους ρυθμούς, καθυστερήσεις στην πληρωμή των εφημεριών και χωρίς ένταξη στα βαρέα και ανθυγιεινά. Όσο κι αν θέλουν να τους παρουσιάζουν σαν σούπερμαν με λευκές και πράσινες μπλούζες για να νομιμοποιήσουν το κάτεργο το οποίο τους έχουν επιβάλλει, δε θα πιάσει.

Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΟΣΜΙΑ.

γιατί αρχίζει να μυρίζει μπαρουτι!

Τα κράτη και οι κυβερνήσεις προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα τα μέτρα που παίρνονται είναι για το καλό μας. Προσπαθούν να βγάλουν λάδι τις τράπεζες και να τις παρουσιάσουν ευαίσθητες και πρόθυμες να βάλουν το χέρι στη τσέπη για να μας πετάξουν ένα ξεροκόμματο από τα κέρδη που έχουμε παράξει τόσα χρόνια. Προσπαθούν να μας παρουσιάσουν το στρατό και την αστυνομία ως ανθρωπιστικούς θεσμούς. Βέβαια σε όλες αυτές τις προσπάθειες δεν θα μπορούσε να λείπει η πραγματική πλευρά του κράτους και του κεφαλαίου, δηλαδή η μανία τους για τα κέρδη, ο εθνικισμός και η πολεμόχαρης φύση τους. Το αποκορύφωμα της εθνικιστικής τους ρητορείας ήταν στον εορτασμό της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου όπου πολεμικά αεροσκάφη πέταξαν πάνω από την όλη την Ελλάδα και ένας ακροβάτης της Πολεμικής Αεροπορίας είπε χαρακτηριστικά ότι «Η Ελλάδα πάντα έβγαινε πιο δυνατή, αυτό θα γίνει και τώρα». Βέβαια αυτά τα μηνύματα μαχητικότητας μάλλον δεν έχουν αποδέκτη τον αόρατο εχθρό κορωνοϊό αλλά μάλλον τους εχθρούς του ελληνικού κεφαλαίου.

Ωστόσο οι καταπιεσμένοι αυτού του κόσμου γνωρίζουν καλά πως ότι φοράει παραλλαγή βρομάει θάνατο και ότι τα F-16 φτιάχτηκαν για να τον μοιράζουν, ότι ο στρατός στους δρόμους σημαίνει ξυλοδαρμούς όταν η αστυνομία είναι ανίσχυρη να επιβάλει την τάξη. Εντός αυτών των συνθηκών του κορωνοϊού, τα κράτη δεν απαρνιούνται τις αξίες τους, δηλαδή συνεχίζουν να εξοπλίζονται, να συγκρούονται για τα κέρδη και τις αγορές, να συνάπτουν συμμαχίες και να σφάζουν τους φτωχούς. Οι λόγοι που οδηγούν στον πόλεμο (τον κανονικό, με αίμα και ακρωτηριασμούς, όχι αυτόν που διεξάγεται αξκαλια με την τηλεόραση) δεν είναι άλλοι από τα κέρδη που αποκομίζουν μέσα από τη πολεμική συνθήκη. Το μονοπώλιο ενδιαφέροντος που κατέχει ο κορωνοϊος κρύβει σε έναν μεγάλο βαθμό όλες αυτές τις αντιπαλότητες των κρατών σε γεωπολιτικό, εμπορικό και οικονομικό επίπεδο. Λόγω της ϋγειονομικής κρίσης, σε έπαψαν να εκδηλώνονται διάφοροι ανταγωνισμοί, όπως είναι ο εμπορικός μεταξύ ΗΠΑ και Κίνα, οι συγκρούσεις για την τιμή του πετρελαίου, η ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Το ελληνικό κράτος βέβαια ως εκφραστής των ίδιων αξιών δεν θα μπορούσε να πράττει διαφορετικά, δηλαδή εν μέσω πανδημίας θα γίνει επέκταση του συνοριακού φράχτη στον Έβρο όπως ανακοίνωσε ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, θεωρώντας τους ξενιτεμένους και τους φτωχούς αυτού του κόσμου επικίνδυνους. Παράλληλα τα εργοστάσια ανακατασκευής και αναβάθμισης των πολεμικών αεροπλάνων συνεχίζουν να λειτουργούν και να χρηματοδοτούνται. Έτσι και αλλιώς πρώτη προτεραιότητα για τα κράτη δεν είναι οι ελλείψεις στα νοσοκομεία αλλά οι βόλτες των F-16. Ο κανιβαλισμός μεταξύ των κρατών δεν σταματάει όμως εδώ, αφού τοο ένα κράτος είναι ικανό να ψειρίζει ιατρικό εξοπλισμό που προοριζόταν για άλλο.

Εν μεσώ κορωνοϊού λοιπόν δεν παύουν οι καθημερινές δραστηριότητες των κρατών, ώστε να βρεθούν προετοιμασμένοι όταν θα διαλέξουν την πολεμική σύγκρουση για να λύσουν τις διαφορές τους. Επιπλέον ο εμπορικός πόλεμος δεν σταμάτησε, ενώ δεν αποκλείεται το ένα κράτος να χαίρεται με τα δεινά που βιώνουν οι πολίτες ενός άλλου, αφού δημιουργείται αποσταθεροποίηση της οικονομίας. Όσα F-16 και αν πετάξουν το ηθικό μας δεν ανεβαίνει αλλά οι φόβοι για ένα πολύ χειρότερο αύριο και με περισσότερους νεκρούς από αυτούς του κοροναιού, όπως οι 60.000 νεκροί μετανάστες στο Αιγαίο και οι 384.000 νεκροί στη Συρία. Η όξυνση του ταξικού πολέμου είναι η μόνη λύση, για να εμποδιστούν τα θανατηφόρα σχέδια κράτους και αφεντικών!

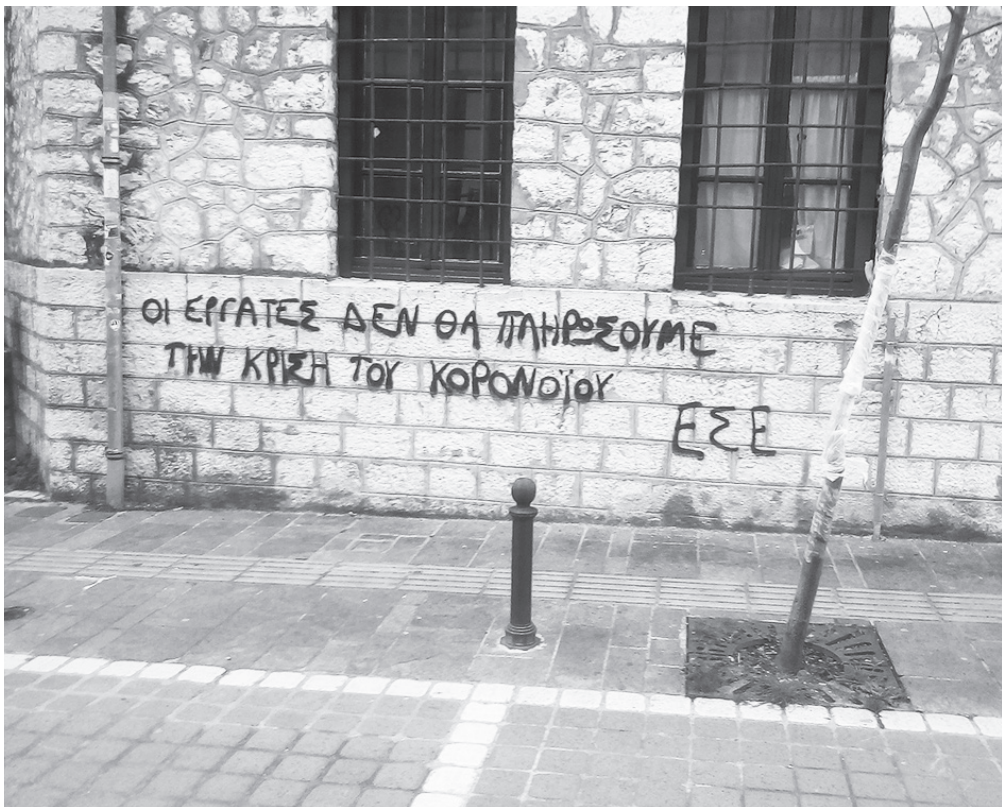

COVID19 ο μόνος επικίνδυνος;

Η αλλιώς, οι ψυχολογικές επιπτώσεις του εγκλεισμού

Η καραντίνα είναι μια δυσάρεστη και τραυματική εμπειρία για όσους/ες υποβάλλονται σε αυτήν. Οι οικονομικές δυσκολίες λόγω απώλειας της εργασίας, η εντατικοποίηση της εργασίας σε άλλους κλάδους, ο διαχωρισμός από αγαπημένα πρόσωπα/ασχολίες, η απώλεια της ελευθερίας - περιορισμός, η αβεβαιότητα σχετικά με την κατάσταση της νόσου, η πλήξη, η απονέκρωση των πάντων, ο βαμβαρδισμός των θανατικών ειδησεων, μπορούν να δημιουργήσουν δραματικές επιπτώσεις. Έχει παρατηρηθεί σε αντίστοιχες περιπτώσεις SARS (και όχι μόνο), όπου διάφορες περιοχέ μπήκαν σε καραντίνα, ότι ο πληθυσμός παρουσίασε σύμπτωμα διαταραχής στρες. Τέτοια συμπτώματα είναι το άγχος, ο θυμός, ο φόβος, η ευερεθιστότητα, η αϋπνία και η κακή συγκέντρωση. Σε αυτά, για όσους/ες δουλεύουν σε δομές υγειονομικής περίθαλψης και όχι μόνο, προστίθεται η υπερβολική κόπωση, η απροθυμία να εργαστούν ή η σκέψη για να παραιτηθούν, αλλά και ο διαρκής φόβος μήπως νοσήσουν ή μεταφέρουν κάτι στους υπολοίπους (ακόμα και μέτα την ίωση). Και όλα τα παραπάνω, οδηγούν μετέπειτα σε μετατραυματικές εμπειρίες.

Τα κράτη και τα αφεντικά, μιλούν για την προστασία μας και την αναγκαιότητα όλων αυτών των μέτρων. Πρέπει όμως να γνωρίζουμε, ότι είτε σε οικονομικό, είτε σε κοινωνικό – ψυχολογικό επίπεδο κανένας απ αυτούς ουδέποτε θα ενδιαφερθεί για την τάξη μας. Μας λένε να χειροκροτούμε στις 9 μ.μ τους γιατρούς αλλά απ την άλλη΄τους ''τεντώνουν'' σωματικά και ψυχικά, μας λένε να μείνουμε σπίτι χωρίς να λαμβάνονται υπόψιν παράμετροι σαν τους παραπάνω. Και για αυτές/ά που κινδυνεύουν σπίτι τους, μες την απομόνωση, απ΄την ενδοοικογενιακή βία; Μόκο. Αλήθεια, για την ψυχική υγεία ποιος θα μιλήσει μετα την καραντίνα;

Εξεγέρσεις σε χώρους δουλειάς και φυλακές
στην εποχή της καραντίνας

(συνέχεια από εξώφυλλο...)

Τη στιγμή που οι θάνατοι από τον κορονοϊό δεν έχουν σταματημό, εργαζόμενες και εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα καλούνται να προσποιηθούν τους ήρωες και να δουλεύουν με ελάχιστα ή και καθόλου μέτρα αυτοπροστασίας. Ορισμένες από τις περιοχές όπου πραγματοποιούνται απεργίες είναι: Άστι, Βερτσέλι και Κούνεο. Πιο αναλυτικά ακολουθούν ορισμένες κλαδικές απεργίες:

- Μπολόνια: απεργία κηρύχθηκε στον κλάδο του ντελίβερι.

- Λομβαρδία : απεργία έχουν κηρύξει συνδικάτα των μεταλλουργών, όπως και συνδικάτα εργατών στη χημική βιομηχανία.

- Στις **17/03 απεργία κήρυξε η Amazon** με βασικό πρόταγμα "Δε δουλεύουμε χωρίς ασφάλιση". Να σημειώσουμε ότι παγκοσμίως οι εργαζόμενες/-οι της συγκεκριμένης εταιρίας διεκδικούν καλύτερες συνθήκες εργασίας, ιδίως εν μέσω κορονοϊού.

- **19/03 Χιλή:** Το Συνδικαλιστικό Μπλοκ Κοινωνικής Ενότητας στη Χιλή, εν όψει της κρίσιμης κατάστασης εξάπλωσης του ιού στη χώρα, η οποία βρήκε ένα μεγάλο μέρος των εργαζομένων να δουλεύουν εκτεθιμένους, αλλά και της εκμετάλλευσης της συγκυρίας από το κράτος προκειμένου να επιβάλλει κοινωνική υπακοή, ανακοίνωσε την έναρξη «ανθρωπιστικής απεργίας» διαρκείας, από τις 20/03. Η απεργία σκοπό έχει να κλείσουν μόνοι τους, όπως λένε, οι εργαζόμενοι την παραγωγή, εάν η κυβέρνηση δε σκοπεύει να το κάνει, προκειμένου να προφυλαχθούνε από τον Covid-19.

- 26/03 Ιράν: Έγκλειστοι σε φυλακή του Ιράν εξεγέρθηκαν ενάντια στις συνθήκες εγκλεισμού τους, οι οποίες έχουν προκαλέσει πλήθος θανάτων κρατουμένων, αφού νόσησαν από τον κορονοϊό.

- Ισπανία: απεργία πείνας πραγματοποιείται από πλήθος κρατουμένων, αντιδρώντας έτσι στην απαγόρευση των επισκεπτηρίων λόγω κορονοϊού, καθώς και στην λήψη κανενός άλλου μέτρου προφύλαξης των έγκλειστων. Στις 15/03, για τους λόγους αυτούς αναταραχές και εξεγέρσεις ξέσπασαν σε πολλές φυλακές της χώρας.

- 30/03 ΗΠΑ: Σε απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενες/-οι των Amazon και Instacart διαμαρτηρόμενοι για τις συνθήκες εργασίας τους.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα μιλούν... έξω απ' τη μάσκα!

Οσοι και όσες από εμάς αυτές τις μέρες δε «μένουμε σπίτι» αλλά δουλεύουμε, έχουμε να αντιμετωπίσουμε πλήθος οργισμένων πελατών, που εν όψει της κρίσης είναι έτοιμοι να κατασπαράξουν ό,τι τέλος πάντων προσφέρει η επιχείρηση. Ενώ το κράτος ανακοινώνει μέτρα προστασίας των πολιτών, κανείς δε νοιάζεται για τις συνθήκες που δουλεύουν οι εργαζόμενες/-οι, τη στιγμή που δεν πραγματοποιείται και κανένας έλεγχος. Είναι δυνατόν στο εργοστάσιο, την αποθήκη, το γραφείο, τις αντλίες του βενζινάδικου ή τα ψυγεία του super market να έχουμε μεταξύ μας απόσταση δύο μέτρα και να φοράμε τη μάσκα όλη μέρα(την αυτοσχέδια που κάναμε σπίτι γιατί η επιχείρηση δε βρίσκει).

Τη στιγμή που όλοι μιλάνε για μια επερχόμενη οικονομική κρίση, πολύ μεγαλύτερη από αυτή των μνημονίων, εμείς έχουμε αρχίσει να τη ζούμε ήδη. Οι επιχειρήσεις που ναι μεν είναι ανοιχτές, αλλά δεν έχουν και πολύ δουλειά, από τη μια μέρα στην άλλη ανακοινώνουν μεταβολές στις συμβάσεις των εργαζομένων, οδυρόμενοι που το κράτος δεν τους επιτρέπει τις απολύσεις (με πιο πρόσφατο παράδειγμα αυτό των πρατηρίων AVIN και SHELL της Motor Oil). Οι άλλες, αυτές που τα κέρδη τους έχουν πιάσει ταβάνι, προσλαμβάνουν κι άλλους εργαζόμενους με όρους μερικής και εκ περιτροπής απασχόλησης, συμβάσεις ορισμένου χρόνου της πλάκας, ενώ οι αδήλωτες υπερωρίες δίνουν και παίρνουν ενώ οι εργαζόμενες/-οι τρέχουν πανώ-κάτω. Οπότε μετά το κλείσιμο μάλλον η πονεμένη μας μέση μας απασχολεί πολύ περισσότερο από τον κορονοϊό.

Δεν είναι λίγοι βέβαια και αυτοί που τους κυριεύει το επιχειρηματικό δαιμόνιο και υποχρεώνουν τους υπαλλήλους να υπογράψουν άδειες άνευ αποδοχών, έχοντας τους καβάτζα μπας και το Πάσχα ανέβει η δουλειά. Όπως επίσης δεν είναι λίγα και τα αφεντικά που ξεπέρασαν τον εαυτό τους ζητώντας μέρος της αποζημίωσης που δίνει το κράτος στους εργαζόμενους. Αυτοί, απ' ότι, φαίνεται έχουν ανάγκες, ενώ εμείς μπορούμε να τρώμε και αέρα... δεν πειράζει.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΒΑΣΗΣ ΝΤΕΛΙΒΕΡΑΔΩΝ (ΣΒΕΔΙ)
ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΑΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Το πρωτοβάθμιο σωματείο "Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομέων Ιωαννίνων" αφουγκραζόμενο τα προβλήματα του κλάδου του ντελίβερι και κούριερ, ειδικά σε εποχές υπερ-εντατικής εργασίας που προκαλεί η υγειονομική έξαρση του covid-19 και λαμβάνοντας υπ' όψιν:
Α) Τις αυξημένες καταγγελίες συναδέλφων σχετικά με τις εργασιακές συνθήκες αυτής της περιόδου,
Β) Την αναστολή λειτουργίας του Εργάνη, πράγμα που επιτείνει την ασυδοσία των εργοδοτών,
Γ) Την παντελή έλλειψη φυσικών ελέγχων στα καταστήματα από ΣΕΠΕ και ΙΚΑ, προχώρησε σε ενημερωτική εξόρμηση σε όλα τα ανοιχτά καταστήματα του κλάδου μας, το βράδυ της 5ης Απρίλη και το πρωϊνό της 6ης Απρίλη. Όπως αναφέρουν στην ιστοτελίδα του σωματείου: ¨ενημερωθήκαμε από πρώτο χέρι από τους συναδέλφους για τα προβλήματα των ημερών και με τη σειρά μας επιβεβαιώσαμε την εγρήγορση του σωματείου για την αντιμετώπιση κάθε πιθανής ατασθαλίας εκ μέρους των αφεντικών¨.

Επιχείρησαν να πετάξουν φοιτητές στο δρόμο!!!
Η ανακοίνωση του Σύλλογου Οικότροφων Φοιτητικής Εστίας Ιωαννίνων (Σ.Ο.Φ.Ε.Ι.)

"Είμαστε εστιακοί/-ές φοιτητές/-τριες που διαμένουμε στις εστίες κάποια χρόνια, μέσα στα οποία κάναμε σπιτικό μας αυτά τα κτήρια, με όσα προβλήματα παρουσιάζονται (σίτιση, στέγαση, θέρμανση, υποσυντήρηση, υποστελέχωση, απολύσεις, κλπ). Εν μέσω μιας ήδη δύσκολης κατάστασης, ερχόμαστε αντιμέτωποι/-ες με μία πανδημία και την αδυναμία των κρατών να την διαχειριστούν. Όσοι είχαμε παραμείνει στις εστίες και προσπαθούσαμε να ακολουθήσουμε τις υγειονομικές συστάσεις για το #ΜένουμεΣπίτι και τον περιορισμό της κυκλοφορίας, αιφνιδιαζόμαστε με την κοινή υπουργική απόφαση περί καταναγκαστικής εκκένωσης όλων των εστιών εντός τριών ημερών! Ωθούμαστε να μετακινηθούμε μαζικά, να στριμωχτούμε σε Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, διακινδυνεύοντας την περαιτέρω διασπορά του ιού, τόσο σε εμάς όσο και σε κάθε άτομο που ερχόμαστε σε επαφή. Πραγματοποιήθηκε άμεση κινητοποίηση και συντονισμόε μεταξύ των Συλλόγων των Φοιτητικών Εστιών ανά την Ελλάδα με κοινό αίτημα να παραμείνουμε στην εστία, με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας".

★ **ΣΤΑΜΑΤΑ** ΤΗΝ ΚΛΟΠΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ★

Τι γίνεται με την τηλεργασία;

Λόγω έλλειψης χώρου στο παρόν φύλλο, για τις σχετικές πληροφορίες για την τηλεργασία, ανατρέξτε στο site της ΕΣΕ Ιωαννίνων: http://eseioanninon.squat.gr/

Αυτή η στήλη καταπιάνεται με την εργατική νομοθεσία. Στοχεύει στην ενημέρωση πάνω σε ζητήματα που τα αφεντικά σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελαν να γνωρίζουμε, θεωρώντας πως συμβάλλει με αυτό τον τρόπο στην ανασυγκρότηση των εργατικών αντιστάσεων.

Η γνώση είναι θησαυρός κι η πράξη το κλειδί της!

Εργασιακά, τελικά τι είναι πιο επικίνδυνο; Ο ιός Sars Cov2 ή ο υιός Μητσοτάκη;!

★ **Απολύσεις:** Έχουν απαγορευτεί, ΜΟΝΟ στις περιπτώσεις που έχει ανασταλεί η σύμβαση εργασίας του εργαζόμενου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, σύμφωνα με το από 18/3/20 δελτίο τύπου του υπουργίου εργασίας, οι εργοδότες δεν πρέπει αναίτια και αδικαιολόγητα να προχωρούν σε απολύσεις και να εκδηλώνουν καταχρηστικές συμπεριφορές. Κάτι μας είπαν τώρα... ενώ η ίδια κυβέρνηση, λίγο καιρό πριν, κατήργησε τη διάταξη περί βάσιμου λόγου απόλυσης.

★ Ο εργοδότης δεν έχει τη δυνατότητα να **μειώσει τους μισθούς** και **να τροποποιήσει τις συμβάσεις εργασίας από πλήρους σε μερικής απασχόλησης**. ΕΦΟΣΟΝ δεν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του εργαζόμενού του. Σοβαρά τώρα; Πότε ζήτησαν τα αφεντικά τη γνώμη των εργαζομένων;

★ **ΕΠΙΒΟΛΗ** συστήματος εκ περιτροπής εργασίας. Καταρχήν λέει, με τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων (ας γελάσουμε), αλλά αν σκληρύνουν τα πράγματα, θα μπορεί να την επιβάλλει και μονομερώς μέχρι και εννιά μήνες (ας γελάσουμε περισσότερο).

★ **Χορήγηση κανονικής άδειας - Χορήγηση άδειας άνευ αποδοχών - Διαθεσιμότητα** μέρους του προσωπικού ή και του συνόλου μέχρι τρεις μήνες το χρόνο. Πάλι όλα αυτά με κοινή συμφωνία εργοδοτών – εργαζομένων.

★ **Καθεστώς αναστολής σύμβασης εργασίας:** Οι εργαζόμενοι/ες με πλήρη απασχόληση δικαιούνται τα περιβόητα 800 ευρώ. Τι γίνεται όμως με αυτούς και αυτές που τα αφεντικά τους απασχολούν, είτε με λιγότερα ένσημα είτε με καθόλου; Προφανώς το ποσό που θα υσπράξουν θα είναι το κλάσμα 800 ευρώ προς μέρες απασχόλησης. Σημειωτέων πως πρόκειται για χρήματα διμήνου, που σημαίνει πως θα πρέπει να τη βγάλεις με 400 ευρώ το μήνα στην καλύτερη.

★ **Δώρο Πάσχα: Δε σφάξανε... ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ** η ημερομηνία καταβολής του, που αυτή είχε καθοριστεί ως η μέρα της μεγάλης Τετάρτης και παρατείνεται η υποχρέωση του εργοδότη να το καταβάλλει, μέχρι το καλοκαίρι. Ανεξάρτητα βέβαια από το γεγονός πως έτσι κι αλλιώς η φράση «καταβολή δώρων και επιδομάτων», δεν υπάρχει στα μυαλά των περισσότερων αφεντικών.

★ **Αναστολή της υποχρέωσης του εργοδότη**, έως και τις 10 Απριλίου 2020, να καταχωρεί στο«ΕΡΓΑΝΗ» κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, καθώς και την υπερεργασία και τη νόμιμη υπερωριακή απασχόληση. Ο εργοδότης πλέων, υποχρεούται να τα «μαγειρέψει», Ε! Εννοούμε να γνωστοποιήσει στο ΕΡΓΑΝΗ τα παραπάνω, κατά το πρώτο 10ήμερο του επόμενου μήνα!

Τα παραπάνω, είναι μερικά από τα περιβόητα μέτρα που πήρε το κράτος. Τα οποία ανακοινώνονται με την έπαρση και τον πατροναλιστικό τρόπο που διακατέχει κυβερνήτες και αφεντικά, προσπαθώντας να μας πείσουν, πως ότι κάνουν το κάνουν για το καλό μας. Αν στον δυστοπικό αυτό καμβά, προστεθεί και το γεγονός πως εν μέσω καραντίνας, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί (ΣΕΠΕ, ΙΚΑ) υπολειτουργούν ή και δεν λειτουργούν καθόλου, τότε όλοι αντιλαμβανόμαστε πως οι εργαζόμενοι/ες καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε πολύ σκληρές καταστάσεις.

Σαν ο κοροναϊός να δημιούργησε μια ρωγμή στο ιστορικό συνεχές και στον χωροχρόνο, το κράτος μας παρουσιάζεται ως σύγχρονος μεσσίας ο οποίος θέλει να διαφυλάξει τα εργασιακά κεκτημένα, υπονοώντας πως αυτά δεν είχαν καταργηθεί ή κατακρεουργηθεί όλα τα προηγούμενα χρόνια. Οι εργαζόμενοι/ες όμως, δεν χρειάζεται να ρωτήσουν για να πάρουν αόριστες και εξωπραγματικές απαντήσεις, γιατί αυτές τους δίνονται στην καθημερινότητά τους. Τις βιώνουν εδώ και πολλά χρόνια στο πετσί τους μέσα στους χώρους εργασίας τους. Κι αν υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα που βασανίζει τα μυαλά όλων, αυτό είναι, αν και εφόσον βγούμε από αυτή την ιστορία με την πανδημία, τι από όλα αυτά τα μέτρα ελέγχου και φτώχειας ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΜΕΤΑ! Και πως αυτό θα το αποτρέψουμε από το να συμβεί. Και ρωτάμε εμείς: Μήπως να ξαναβάλουμε τον επαναστατικό συνδικαλισμό στο τραπέζι;

Αναρχοσυνδικαλισμός;

Είναι ένα συνδικαλιστικό ρεύμα, που αντλεί τα στοιχεία του από τον αναρχισμό. Πρεσβεύει πως η οριζόντια οργάνωση των εργαζομένων, μια οργάνωση δηλαδή χωρίς ηγέτες, με ριζοσπαστικά αιτήματα, μπορεί να παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στην κοινωνική αλλαγή. Η αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση που δραστηριοποιείται στα Γιάννενα από το 2009, είναι η Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση (ΕΣΕ). Εκτός αυτών, ο "Αναρχοσυνδικαλισμός" είναι το όνομα από το εφημεριδάκι που κρατάς στα χέρια σου, το οποίο τυπώθηκε σε 5000 αντίτυπα, και μοιράζεται στους δρόμους και χώρους εργασίας. Επίσης, εκδίδεται και εφημερίδα τοίχου με τον ίδιο τίτλο.

Και τι κάνει η ΕΣΕ;

Δεν είναι καλά. Ασφυκτιά σε αυτόν τον κόσμο που τα πάντα πουλιούνται κι αγοράζονται. Που η εργασία και η ζωή είναι εμπόρευμα. Που η παραγωγή, η οικονομία και οι ανθρώπινες σχέσεις, υπόκεινται μόνο στους κανόνες της αγοράς και της κερδοφορίας και όχι στο συνολικό καλό. Η ΕΣΕ, μαζί με άλλους αγωνιζόμενους, δίνει αγώνες ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, την μιζέρια, το προσκύνημα, την υποχώρηση. Πολεμά τον φασισμό, ανεξάρτητα αν οι εκφραστές τους κουβαλάνε σβάστικες ή όχι. Μετράει νίκες μα και ήττες, λάθη και παραλείψεις. Η ΕΣΕ παλεύει να καταστραφεί η καπιταλιστική κοινωνία. Δεν κάνει τεμενάδες ούτε εξαρτιέται από πολιτικά κόμματα, τοπικούς άρχοντες, κρατικούς φορείς και εργατοπατέρες.

Τι δεν κάνει η ΕΣΕ;

Δεν κατεβαίνει στις εκλογές. Δεν παίρνει χρήματα από κανέναν χορηγό ή το κράτος. Όλα τα έσοδα προκύπτουν από τις συνδρομές των μελών της. Δεν έχει επαγγελματικά στελέχη ούτε πληρώνεται κανείς για την προσφορά του/της στον αγώνα. Δεν κάνει "κονέ", συμφωνίες κάτω από το τραπέζι και παραγοντιλίκια. Εδώ δεν θα βρεις προέδρους, αρχηγούς, "παλιούς" και ειδικούς. Θα βρεις εργαζόμενους που ραδιουργούν και πασχίζουν για την επαναστατική ανατροπή αυτού του κόσμου.

Επανάσταση;

Εδώ είναι τα δύσκολα. Ναι, Επανάσταση. Ουτοπία, γραφικότητα, ξεπερασμένα εφηβικά όνειρα θα πεις. Πες ότι θες, αλλά θυμήσου ότι με αυτό τον τρόπο ιστορικά, ανοίγονται νέοι δρόμοι. Διαλέγεις αν θα διαμορφώνεις την Ιστορία ή θα την κοιτάς σαν θεατής. Η Επανάσταση όμως δεν είναι όνειρο αλλά ανάγκη. Δεν πετάμε στα σύννεφα. Δεν θα ξυπνήσουμε όλοι ένα πρωί με απόφαση να αλλάξουμε τον κόσμο. Πρέπει πρώτα να κατανοήσουν οι εργάτες/ριες ποια είναι η θέση τους στην κοινωνία, να οργανωθούν και να δράσουν ενάντια στην εκμετάλλευση που βιώνουν. Η ΕΣΕ προσπαθεί να κάνει ακριβώς αυτό. Να παλέψει για τα μικρά και μεγάλα προβλήματα της εργασιακής και κοινωνικής καθημερινότητας με στόχο να φέρει τους εργαζόμενους πιο κοντά, να κάνουν στην μπάντα τα πολιτικά στεγανά και να δουν ξεκάθαρα τους πραγματικούς εχθρούς, το κεφάλαιο και το κράτος. Θερμοκοιτίδα της αλληλεγγύης, της οργάνωσης και της αποτελεσματικότητας της εργατικής τάξης, είναι το ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ. Όπλο της η απεργία. Προϋπόθεση η μαζικότητα. Σύμμαχος η ορμητική φαντασία των καταπιεσμένων. Και τότε ακόμη και τα πιο μεγάλα εμπόδια, μπορούν να γκρεμιστούν.

που θα μας βρείτε; Κάθε Δευτέρα 9-11 το πρωί, στο Συνδικαλιστικό Κέντρο Ακηδεμόνευτων Τάσεων (ΣΥΝΔΙΚΑΤ), Χρήστου Ευθυμίου 22, δίπλα στην Καλλάρη.

site: eseioanninon.squat.gr | fb: ΕΣΕ Ιωαννίνων | e-mail: ese.ioanninon@gmail.com | τηλ: 694 750 1367

Αθήνα: ese-ath@espiv.net, 694 1507846 | Ρέθυμνο: eserethymnou.espivblogs.net | Θεσσαλονίκη: info@ese-thessalonikis.gr